



موافقان و مخالفان طرح هوشمندسازی مدارس

بودن یا نبودن

نظرات موافقان

« فناوری وارد خانه‌ها شده است و در دست بچه‌ها قرار دارد. اگر آموزش و پرورش یا هر نهاد دیگری که مسئولیت فرهنگ‌سازی را بر عهده دارد، سراغ این ابزار نیاید، دانش‌آموزان در این فضا گم می‌شوند. بنابراین، آموزش و پرورش نیز باید این ضرورت را احساس و از این ابزار در راستای فعالیت‌های خود استفاده کند.

« هوشمندسازی گامی مؤثر در راستای اجرای سند تحول بنیادین نظام تعلیم و تربیت و تحقق بخشی این سند است.

« هوشمندسازی مدرسه‌های کشور در یادگیری دانش‌آموزان تأثیر بسزایی دارد. آموزش همراه با فناوری به رشد و پیشرفت انسان‌ها می‌انجامد. برای پیشرفت در علم به ابزارهای هوشمند نیاز داریم.

« در مدرسه‌های هوشمند، تنوع بخشی به محیط یادگیری، ارتقای کیفیت فرایند تعلیم و تربیت، تولید و به‌کارگیری محتوای الکترونیکی مناسب، اصلاح و به‌روزروش‌های تربیتی، و تفسیر و نوآوری در نظام تعلیم و تربیت مورد توجه قرار می‌گیرد.

« در مدرسه‌های هوشمند روش‌های تدریس به‌روز می‌شوند، به‌طوری که از انواع روش‌ها در تدریس استفاده می‌شود. برای مثال در یادگیری معکوس دانش‌آموز می‌تواند شب قبل از مدرسه فیلم آموزشی درس مورد نظر را ببیند و در کلاس بیشتر به کارهای عملی و تجربی و پژوهشی بپردازد.

« در مدرسه‌های هوشمند معلمان و دانش‌آموزان می‌توانند علاوه بر کتاب‌های درسی، از منابع دیگر علمی مانند منابع الکترونیکی نیز استفاده کنند. فناوری‌های اطلاعاتی نوین می‌توانند در تسهیل آموزش به معلمان کمک کنند و ارتباط والدین با معلمان را تقویت و نظارت آن‌ها را بر تحصیل دانش‌آموزان بیشتر کنند.

« هوشمندسازی مدارس علاوه بر تأثیر خوب آن در محیط آموزشی، اثرگذاری و نتایج خوبی نیز در محیط زندگی دانش‌آموز خواهد داشت.

« کودکانی که در مدرسه‌های کم‌برخوردار تحصیل می‌کنند، حق استفاده از امکانات مدرسه‌های هوشمند را دارند و نبود یا کمبود امکانات اولیه تحصیلی نباید مانعی برای مجهز کردن این مدرسه‌ها به سیستم هوشمند باشد. ما حق نداریم سطح آموزش استاندارد را که هوشمندسازی بخشی از آن است، پایین بیاوریم، بلکه مدرسه‌ها باید سطح خود را برای استفاده از این تجهیزات بالا ببرند.

همانند هر طرحی، طرح هوشمندسازی مدرسه نیز موافقان و مخالفان خاص خود را دارد. برای تحقق بهتر و با کیفیت‌تر طرح باید به نظرات هر دو گروه توجه و آن‌ها را بررسی کرد. در زیر انتقادهایی را که به طرح هوشمندسازی مدرسه وارد می‌شود و سپس نظرات موافقان اجرای این طرح را آورده‌ایم.

نظرات مخالفان

« تلقی از هوشمندسازی مدرسه به تبدیل گچ و کاغذ به رایانه، یا تخته‌سیاه به تخته هوشمند تنزل پیدا کرده است. با اسکن و الکترونیکی کردن کتاب‌های درسی فکر می‌کنیم مدرسه‌ها را هوشمند کرده‌ایم. بسیاری از مراکز آموزشی در سطح کشور، هوشمندسازی را نصب تجهیزات در کلاس‌ها تلقی می‌کنند که در بسیاری از جاها این تجهیزات فقط خاک می‌خورند.

« شاخصی برای ارزیابی و خروجی هوشمندسازی مدارس نداریم. هوشمندسازی یعنی صرف پول هنگفت برای خرید انبوهی رایانه و سخت‌افزار غیرضروری، کار کرده یا قدیمی که کسی هم توان نظارت روی آن‌ها را ندارد و سود و حق دلالتی یا درصد زیادی را نصیب فروشندگان آن‌ها می‌کند.

« هزینه‌های تعمیر وسایل هوشمند در صورت خراب شدن بالاست. حتی برخی از تخته‌های هوشمند باید به‌طور مرتب تعمیر شوند. بودجه‌ای برای تأمین هزینه‌های تعمیر در نظر گرفته نشده و این هزینه‌ها بر عهده مدرسه است.

« هوشمندسازی مدارس قرار است در راستای ایجاد عدالت آموزشی باشد، اما در مدرسه‌هایی که دانش‌آموزانشان به جای نشستن روی نیمکت، روی زمین سخت، سفت و سرد می‌نشینند، یا حتی در مدرسه‌های کپری و کانکسی و چادری که تعدادشان کم هم نیست و به دور از هر گونه امکانات اداره می‌شوند، علاوه بر نبود وسایل آموزشی و وسایل گرمایشی و سرمایشی، و نور کافی برای دیدن خطوط کتاب‌های درسی، هوشمندسازی به اتفاقی فانتزی و دور از ذهن می‌ماند.